

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Petra Mikeše (soudce zpravodaje) a soudců Pavla Molka a Lenky Bursíkové v právní věci žalobkyně: **T. T. H.**, zast. Mgr. Markem Sedlákem, advokátem se sídlem Moravské náměstí 754/13, Brno, proti žalovanému: **Ředitelství služby cizinecké policie**, se sídlem Olšanská 2176/2, Praha 3, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 16. 9. 2025, č. j. CPR-54951-8/ČJ-2024-930310-V248, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 7. 11. 2025, č. j. 57 A 9/2025-17,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.
- II. Žalobkyně **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Žalovanému **se** náhrada nákladů řízení **nepřiznává**.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Nejvyšší správní soud se zabýval tím, zda je kasační stížnost žalobkyně přijatelná, tedy zda svým významem podstatně přesahuje její vlastní zájmy ve smyslu § 104a odst. 1 s. ř. s.

I. Vymezení věci

[2] Prvostupňovým rozhodnutím bylo rozhodnuto o správním vyhoštění žalobkyně podle § 119 odst. 1 písm. b) bodu 9 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), s dobou, po kterou jí nelze umožnit vstup na území ČR, v délce 2 let. Žalovaný její odvolání v záhlaví uvedeným rozhodnutím zamítl.

[3] Proti rozhodnutí žalovaného podala žalobkyně žalobu, kterou Krajský soud v Praze shora uvedeným rozsudkem zamítl. Krajský soud vycházel z toho, že správní orgány zvažují nejprve rozhodnutí o správním vyhoštění a teprve pokud shledají nepřiměřený zásah do soukromého a rodinného života cizince, popřípadě zjistí-li jiný důvod bránící správnímu vyhoštění, přistoupí případně k uložení povinnosti opustit území České republiky.

Žalobkyně nezpochybňuje naplnění podmínek v § 119 odst. 1 písm. b) bodu 9 zákona o pobytu cizinců a připouští důvodnost zahájení řízení o jejím vyhoštění.

[4] Krajský soud připomněl, že se soudy přiměřeností dopadů vyhoštění do soukromého a rodinného života žalobkyně a otázkou nejlepšího zájmu jejích dětí zabývaly již při přezkumu předchozích rozhodnutí o vyhoštění žalobkyně, konkrétně v rozsudku Krajského soudu v Praze č. j. 45 A 4/2022-15, jehož závěry byly potvrzeny usnesením NSS ze dne 3. 3. 2023, č. j. 4 Azs 68/2023-26. V těchto rozhodnutích soudy zohlednily narození nejmladší dcery i školní docházku mladšího syna v ČR a již tehdy dospěly k závěru o přiměřenosti vyhoštění.

[5] K nynější žalobě krajský soud shledal, že se žalovaný přiměřeností napadeného rozhodnutí ve vztahu k mladšímu synovi i nejmladší dceři žalobkyně zabýval. Vyhodnotil, že jak zájem mladšího syna na pokračování školní docházky v ČR, tak zájem nejmladší dcery na zachování kontaktu s otcem nepřeváží nad dalšími okolnostmi, zejména nad tím, že obě děti pobývají na území ČR neoprávněně, mají vietnamské státní občanství a otec dcery s nimi nežije ve společné domácnosti ani nevyvíjel dostatečnou snahu o kontakt s dcerou a o podíl na její výchově. Krajský soud se s těmito závěry žalovaného ztotožnil a připomněl, ve shodě se závěry svého rozsudku č. j. 45 A 4/2022-15, že žalobkyně měla snahu rozvíjet zde svůj rodinný život i přesto, že si musela být vědoma své nejisté pobytové situace a možnosti ukončení pobytu. Nadto má žalobkyně ve Vietnamu rodiče i dvě dospělé děti a ovládá vietnamský jazyk; má se tedy kam vrátit. Krajský soud dále zdůraznil silný veřejný zájem na tom, aby žalobkyně na území ČR nadále nepobývala, a to především s ohledem na skutečnost, že již v minulosti bylo opakovaně rozhodnuto o jejím správním vyhoštění, což nerespektovala. Proto krajský soud dospěl k závěru, že ač k určitému zásahu do rodinného života žalobkyně, jejích dvou mladších dětí i otce nejmladší dcery rozhodnutím žalovaného dojde, nejedná se o zásah nepřiměřený, který by odporoval čl. 8 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod či čl. 3 Úmluvy o právech dítěte.

II. Obsah kasační stížnosti a vyjádření žalovaného

[6] Žalobkyně (dále „stěžovatelka“) napadla rozsudek krajského soudu kasační stížností. V první kasační námitce uvedla, že krajský soud nenakládal s otcem nejmladší dcery žalobkyně jako s osobou zúčastněnou na řízení a neumožnil mu uplatnění jeho práv podle § 34 odst. 2 s. ř. s. V další kasační námitce uvedla, že soud nesprávně posoudil dopad do soukromého a rodinného života ve vztahu k otci její dcery, kteří zůstanou zcela odloučení, a připomněla, že ani krajský soud nerozporoval, že otec, byť se žalobkyní a dcerou nežije ve společné domácnosti, je s dcerou v kontaktu, a to v rozsahu obvyklém v obdobných rodinných situacích. V poslední kasační námitce stěžovatelka uvedla, že se soud nezabýval variantou, že by stěžovatelce byla uložena pouze povinnost opustit území ČR za účelem minimalizace zásahu do rodinného života všech dotčených osob, ačkoli na tuto možnost v žalobě upozorňovala.

[7] Žalovaný se ke kasační stížnosti nevyjádřil.

III. Posouzení Nejvyšším správním soudem

pokračování

[8] O žalobě rozhodl specializovaný samosoudce. Podle § 104a odst. 1 s. ř. s. platí, že rozhodoval-li před krajským soudem o věci specializovaný samosoudce a kasační stížnost svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele, odmítne ji Nejvyšší správní soud jako nepřijatelnou. Nejvyšší správní soud přijme kasační stížnost k věcnému přezkumu pouze v případě rozpoznatelného dopadu řešení právní otázky nad rámec konkrétního případu, a to i) z důvodu neexistence, nejednotnosti nebo překonání judikatury, nebo ii) v případě zásadního pochybení krajského soudu (usnesení NSS z 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006-39, č. 933/2006 Sb. NSS).

[9] Kasační stížnost není přijatelná.

III.a Nepřípustné kasační námitky

[10] Nejvyšší správní soud se předně zabýval přípustností uplatněných kasačních námitky. Podle § 104 odst. 4 s. ř. s. totiž platí, že *kasační stížnost není přípustná, opírá-li se jen o jiné důvody, než které jsou uvedeny v § 103, nebo o důvody, které stěžovatel neuplatnil v řízení před soudem, jehož rozhodnutí má být přezkoumáno, ač tak učinit mohl*. Kasační stížnost je opravným prostředkem proti pravomocnému rozhodnutí krajského soudu (§ 102 s. ř. s.). Jak konstatoval Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 3. 12. 2020, č. j. 7 Afs 251/2020-29, kasačnímu soudu nepřísluší v kasačním řízení přezkoumávat opětovně rozhodnutí žalovaného v rozsahu přezkumu provedeného krajským soudem. Předmětem přezkumu může být toliko to, zda rozhodnutí krajského soudu k námitkám uvedeným v kasační stížnosti ob stojí. Z tohoto hlediska kasační námitky, které v podstatě jen opakuji žalobní tvrzení a alespoň v minimální míře nereagují na argumentaci krajského soudu, nepředstavují důvody podle § 103 s. ř. s., a jsou proto nepřípustné ve smyslu § 104 odst. 4 s. ř. s.

[11] Stěžovatelka v kasační stížnosti namítla, že soud nesprávně posoudil dopad do soukromého a rodinného života ve vztahu k otci její nejmladší dcery, kteří zůstanou zcela odloučení, ačkoliv si byl i soud vědom, že otec je s dcerou v kontaktu v rozsahu, který je v obdobných rodinných situacích obvyklý. Z napadeného rozsudku je patrné, že otázkou odloučení dcery od otce se soud zabýval (body 24 až 26 rozsudku) a svůj závěr o únosném dopadu do soukromého života žalobkyně odůvodnil, a to na základě malé četnosti kontaktu otce s dcerou a jeho nezájmu podílet se na její výchově na straně jedné a na silném veřejném zájmu na tom, aby žalobkyně opustila území ČR na straně druhé. Na tuto argumentaci stěžovatelka v kasační stížnosti konkrétně nereaguje, pouze opakuje faktický stav věci. Proto je tato kasační námitka nepřípustná.

III.b Nepřijatelné kasační námitky

[12] Stěžovatelka v kasační stížnosti uvedla, že krajský soud nenakládal s otcem nejmladší dcery žalobkyně jako s osobou zúčastněnou na řízení a neumožnil mu uplatnění jeho práv podle § 34 odst. 2 s. ř. s. NSS uvádí, že namítaná vada by mohla představovat zásadní pochybení s hmotněprávními dopady pro stěžovatele (rozsudek NSS ze dne 21. 12. 2005, č. j. 1 As 39/2004-75, č. 1479/2008 Sb. NSS, *ATELIÉR PRO ŽIVOTNÍ PROSTŘEDÍ*). Ze spisu krajského soudu (č. listu 15 - 16) je však patrné, že krajský soud otce nejmladší dcery k uplatnění jeho práv během řízení vyzval a řádně jej poučil. Ten pouze svého práva ve stanovené lhůtě nevyužil.

[13] Stěžovatelka v kasační stížnosti dále tvrdí, že se soud nezabýval variantou, že by žalobkyni byla uložena pouze povinnost opustit území ČR za účelem minimalizace zásahu do rodinného života všech dotčených osob, ač ji v žalobě namítala. Krajský soud se však touto žalobní námitkou, tedy možností rozhodnout pouze o povinnosti opustit území zabýval (body 19 až 22 napadeného rozsudku) a odůvodnil v bodu 26, proč k ní nebylo možno přistoupit. Napadený rozsudek tedy v tomto není zatížen nepřezkoumatelností.

[14] Jak je podrobněji uvedl výše, NSS neshledal zásadní pochybení krajského soudu, které by mohlo mít dopad do hmotněprávního postavení stěžovatelky a ve hře nebyla ani žádná judikатурně podstatná otázka.

IV. Závěr a náklady řízení

[15] Nejvyšší správní soud ze shora uvedených důvodů dospěl k závěru, že kasační stížnost svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatelky, a proto ji podle § 104a odst. 1 s. ř. s. odmítl.

[16] Při rozhodování o nákladech řízení Nejvyšší správní soud vycházel z usnesení NSS ze dne 16. 6. 2021, č. j. 9 As 83/2021-28, č. 4219/2021 Sb. NSS, bod 18, podle něhož je odmítnutí kasační stížnosti pro její nepřijatelnost, na rozdíl od jiných případů odmítnutí kasační stížnosti, druhem zjednodušeného meritorního přezkumu napadeného rozhodnutí krajského soudu. Výrok o náhradě nákladů řízení se tedy opírá o § 60 odst. 1 ve spojení s § 120 s. ř. s. Stěžovatelka neměla ve věci úspěch, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovaný měl ve věci úspěch, měl by tedy vůči neúspěšné stěžovatelce právo na náhradu nákladů, které v řízení o kasační stížnosti důvodně vynaložil. Ze spisu však nevyplývá, že by mu v tomto řízení vznikly jakékoli náklady nad rámec běžné administrativní činnosti, proto mu soud jejich náhradu nepřiznal.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně 9. dubna 2026

Petr Mikeš
předseda senátu